

Hr. Glerup kunne have nævnt som støtte for sit synspunkt om, at det skridt, amerikanerne har taget, har vakt modstand, at de meningsmålinger, der har været offentliggjort, faktisk viser en tilslutning til ratifikation af Kyoto-protokollen, selv om meningsmålinger skal tages med et stort gran salt.

Jeg er enig med dem, der siger, at det er et meget stort tilbageslag for klimasagen, at USA ikke er med. Hvis man ikke tager 1990-tallene, men de aktuelle tal, så er det 40 pct. af ilandenes udledninger af drivhusegasser, der i så fald ikke bliver omfattet af reduktionsmålet.

Det enorme teknologiske potentiale, De Forenede Staters industri har, vil vi heller ikke kunne få glæde af. Det er naturligvis utilfredsstillende for industrien i Europa og andre steder, at amerikanerne ikke er med. Og det er et kolossalt dårligt signal til de udviklingslande, vi gerne vil have med på en fornuftig måde i samarbejdet, at verdens største forurenere, verdens rigeste land, ikke vil opfylde sine forpligtelser.

Man skal i øvrigt lægge mærke til, at USA's præsident og den amerikanske regering ikke har antastet klimapanelet, drivhusteorien osv. Tidligere har George Bush, da han var Texas' guvernør, sat spørgsmålstegn ved det. Men som jeg har hørt det på det sidste, er det den amerikanske administrations opfattelse, at drivhusteorien er rigtig, og man støtter den. Man er bare ikke enig i Kyoto-protokollen.

Det fører mig frem til det andet punkt, jeg gerne vil understrege over for Folketinget, og det er, at det er forkert, når man siger, at flere og flere sætter spørgsmålstegn ved drivhusteorien og ved klimapanelets arbejde. Tværtimod går det i modsat retning.

Hvis man kan tillade en parallel, så er det med klima, som det i sin tid var med tobaksrygning. I starten var der mange forskere, ofte med tilknytning til tobaksindustrien, der satte spørgsmålstegn ved hypotesen om, at når man røger, så fik man kræft, lungekræft osv. Men som årene gik, blev det færre og færre forskere, som mente, at der ikke var en sammenhæng mellem kræft og tobaksrygning, lungekræft og tobaksrygning.

Og sådan er det også gået på klimaområdet. Selv om det er et meget kompliceret forløb eller en ekstremt kompliceret sammenhæng, vi taler om, så er forskerne i dag betydelig nærmere en enighed på det her område, end de har været før.

Jeg synes, det er ubehageligt, at man beklikker forskernes motiver og siger, at der er penge i at sige, at der er noget om klimateorien. Det er at beklikke deres teorier, og derfor skal jeg afholde mig fra at sige, at de eneste dokumenterede tilfælde, vi har på, at nogen er blevet betalt for et bestemt synspunkt, er dem, som er blevet betalt af olie- og kulindustrien for at antaste klimapanelet. Men det vil jeg ikke sige, for jeg synes ikke, at man, blot fordi nogle er betalt af nogen, kan sige, at de så af den grund også er købt til et bestemt synspunkt, som de ikke selv har eller deler.

Vi vil arbejde videre med det her, og jeg håber, at Folketinget vil give det her samtykke. Det er jo ikke det samme som, at vi har ratificeret.

Vi giver samtykke, og derefter skal vi arbejde i Bonn for at få reglerne på plads, sådan at man efterfølgende i de enkelte landes regeringer og for EU-medlemsstaternes vedkommende i fællesskab med partnerne i EU kan tage stilling til, hvornår og hvordan man vil ratificere.

Det er gangen i det, men det vil betyde meget for min forhandlingsposition, for Danmarks placering i det her forløb, at vi får Folketingets samtykke, og jeg vil endnu en gang takke ordførerne fra et stort flertal for, at de har sagt ja. At det yderste højre i den som i så mange andre sager er uden håb, kommer ikke bag på mig. Og det var en ynk at høre hr. Søren Kolstrup i dag. Det var en ynk. Det var virkelig en ynk.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens svar, men det er sådan set meget vigtigt for mig, at ministeren nu også hører efter det, der bliver sagt nu, for det vil være afgørende for os i hvert fald.

Jeg forstod det, ministeren sagde her fra talerstolen for et øjeblik siden, sådan, at hvis ikke vi kommer igennem med, at vi må bruge de korrigerede tal, så taler vi om en reduktion på 14 pct. i stedet for 21 pct. Jeg vil godt bede ministeren om at bekræfte her fra talerstolen, at vi er helt enige i det synspunkt, for ellers bliver det nødvendigt med en anden runde, hvor vi kan diskutere det her igen.

Jeg beder kun om, at ministeren her fra talerstolen bekræfter, at den forhandlingslinje, som den danske regering vil lægge nede i EU, vil være, at hvis ikke Danmark kan få lov til at forholde sig til de korrigerede tal i 1990, så er der ingen aftale om de 21 pct., så er det 14 pct., og så